

Kongens midlertidige Fraværelse fører Regeringen for ham, i enhver statsretslig Henseende i Kongens Sted. Da Grundlovens Forsædregel derved maa anses for fyldestgjort, fandt Flertallet det ikke paakrævet at ændre den nævnte Grundlovsbestemmelse.

Endelig havde Flertallet beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Omfanget af den Kongen tillagte *Benaadningsret*, og man ønskede at fremsætte en Udtalelse om, at Kongens Benaadning ogsaa bør kunne omfatte andre Retsfølger af en Straffedom end den idømte Straf. I en indhentet Erklæring om Spørgsmaalet udtalte Justitsministeren: »Naar Udvalgsflertallet . . . bemærker, at Kongens Benaadningsret bør kunne omfatte ogsaa andre Retsfølger af en Straffedom end den idømte Straf, finder man Anledning til at udtale, at dette dog i hvert Fald kun kan udstrækkes til Dommens offentligretlige Følger. Justitsministeriet vilde finde det uantageligt, om en Benaadning f. Eks. skulde medføre Generhvervelse af en forbrudt Arveadkomst eller Bortfald af den forurettedes Krav paa Erstatning eller Godtgørelse, selv om dette maatte være betinget af Handlingens Strafbarhed . . .« Til denne Udtalelse og den heri indeholdte Afgrænsning til Straffens offentligretlige Virkninger kunde Flertallet ganske slutte sig.

Et Mindretal inden for Flertallet, bestaaende af dettes *konservative* Medlemmer, henviste i en Særudtalelse foruden til Flertallets Betænkning til den af Forfatningskommissionens konservative Medlemmer afgivne Betænkning og mente dernæst at have Føje til at udtale, at det grundige Gennemsyn, som Forslaget havde været underkastet i Udvalget, saavel mere redaktionelt som saglig-reelt havde givet Resultater af uomtvistelig Betydning for Virkeliggørelsen af en tidssvarende Forfatningsrevisions Formaal: at tilvejebringe en Grundlov, der i sikker Tilknytning til og Videreførelse af den nationale forfatningsmæssige Udvikling sammenføjer og sammenstemmer de i Folket fremherskende Anskuelse, og som, uden Prisgivelse af noget prøvet og folkeligt anerkendt Gode, er saaledes tilpasset efter ændrede Forhold og Opgaver, at den giver Betingelser saavel for Overlæg som for Handlekraft i Varetagelsen af Statens og Nationens Tarv. Den foreslaaede Grundlov vilde formentlig dele sine Fremskridt ligeligt mellem Folk og Regering, gøre baade Folket og Regeringen myndigere i Udøvelsen af deres Kald og netop derved opfylde de Krav, Folkestyret maa stille til en Forfatning. — Under disse Omstændigheder var det Mindretallets Overbevisning, at »Konservatismens Medvirken til Forfatningsrevisionen har været baade betimelig i folkelig-national Henseende og ved de Indrømmelser, der er gjort konservative Synspunkter, af Værdi for den nye Forfatnings Stabilitet og Nyttevirkning. Ved